

SKUPNOST

Glasilo skupščine občine Ljubljana Moste – Polje

6. številka
XXXV. letnik

REZULTATI ŠTIRILETNEGA DELA

S slavnostno sejo v torek, 15. junija 1994 v zgornji avli Kulturnega doma Španski borci je izvršni svet skupščine občine Ljubljana Moste-Polje sklenil štiriletno mandatno obdobje in se uzel na prehojeno pot. To je bila tudi edina točka dnevnega reda. Vabilu so se kot gostje odzvali samo predstavniki političnih strank Demosove koalicije, kar po svoje priča o političnih razmerah v občinski skupščini, ki se ne sestaja že poldrugo leto.

Predsednik izvršnega sveta skupščine občine Ljubljana Moste-Polje Brane Matjašec je štiriletno mandatno obdobje ocenil za zelo razgibano.

Slovenska družba je v tem času doživljala korenite zunanje in notranje spremembe. Ledino smo orali tako na področju demokracije kot na področju konkurenčnega in tržnega gospodarstva. Pristojnosti občine v gospodarstvu so se precej zmanjšale, saj je država izgubila koordinacijsko vlogo, zato pa je bil izvršni svet toliko bolj aktiven na drugih področjih. Odnose izvršnega sveta do občinske skupščine, ko je ta še delovala, je predsednik IS označil za korektne.

Kljub prizadevanjem koordinacije predsednikov izvršnih svetov, pa sodelovanje med ljubljanskimi občinami in mestom ni zaživele. Tudi proračuni občin niso bili nikoli usklajeni. Republiška vlada ima do Ljubljane mačehovski odnos, kar se posebej pozna pri dodeljevanju javnih financ. Vlada ima očitno drugačna merila pri sodelovanju z glavnim mestom kot z drugimi regijami. Politične pretrese v občinski skupščini pa je po besedah **Brane Matjašca** izvršni svet močno občutil, saj bi lahko energijo za reševanje teh problemov preusmerili v uresničevanje pomembnih projektov. Veliko že začelih projektov bo treba še izpeljati. Veliko cest je še neasfaltiranih, ker je veliko težav z usihanjem sredstev za tekoče vzdrževanje in z dolgotrajnimi administrativnimi postopki, potrebno bi bilo zgraditi vodovode, težave so s centralno čistilno napravo, še vedno je nerešen problem TE-TO, nerešeni so premoženjski odnosi s Slovenskim železnicami, še vedno so v sporu z mestom zaradi lastništva socialnih stanovanj, itd. nazadnje pa je predsednik izvršnega sveta pohvalil delo svojih sodelavcev, članov izvršnega sveta, in zatrdil, da je njihov pristop k reševanju problemov projekten in analitičen, kar omogoča nadaljne uspešno delo.

Po teh uvodnih besedah pa so posamezni člani izvršnega sveta, ki so hkrati predstojniki upravnih organov in strokovnih služb, na kratko in zgoščeno poročali o dosežkih in težavah pri svojem delu. Pregledna poročila so pripravili tudi v gradivu za slavnostno sejo.

Janko Kramžar je povedal, da so bile temeljne aktivnosti izvršnega sveta na področju gospodarstva usmerjene v pospeševanje razvoja drobnega gospodarstva in podjetništva s poudarkom na odpiranju možnosti novega zaposlovanja, izboljšanje preskrbe prebivalstva občine, reševanje najbolj žgočih problemov na področju ptt prometa, zagotavljanje prostorskih možnosti razvoja posameznim dejavnostim, boljše informiranje podjetnikov ter hitro in učinkovito reševanje gospodarsko upravnih zadev. Izvršni svet je potrdil projekt usmeritve podjetniškega inkubatorja, obširne aktivnosti pa je vodil tudi na področju turizma. Pri družbenih dejavnostih je med drugim osnovnim šolam namenil posebna sredstva za vzdrževalna dela, finančno in strokovno je pomagal Arhitekturnemu muzeju pri obnovi fužinskega gradu, na področju socialnega varstva pa je sprejel program, ki ga je v okviru finančnih možnosti izvajal vsa štiri leta.

Marjana Rjavec Hauptman je poudarila, da je izvršni svet v začetku svojega delovanja s spremembami in dopolnitvami Dolgoročnega plana občin in mesta Ljubljana na večini pozidanih območij občine uveljavil režim urejanja s prostorsko ureditvenimi pogoji, ki so ustrežnejši in bolj prilagodljivi današnjim potrebam, kot so zazidalni in ureditveni načrti. Izrazila je zadovoljstvo, da je državni zbor sprejel v letošnji plan finančna sredstva za izgradnjo severne obvoznice in vzhodne avtoceste, kar pomeni tudi boljše možnosti za razvoj gospodarstva v občini. Izvršni svet se je za čim boljše strokovno in racionalno rešitev trase avtoceste, še naprej pa se bo

zavzemal za zaščito interesov prizadetih krajanov in za pravično odškodnino. Izrazila pa je tudi obžalovanje, ker se skupščina ne sestaja, saj so številni urbanistični dokumenti obležali na policah, investiranje pa je skoraj zamrlo.

Tjana Matjašič-Prijič je podčrtala, da so se na sekretariatu za občno upravo precej ukvarjali z zakonodajo na področju lokalne samouprave in sprememb občin. Opozorila je tudi, da je občina Ljubljana Moste-Polje med prvimi v Sloveniji po številu rešenih denacionalizacijskih zahtevkov. Nov stanovanjski zakon in zakon o denacionalizaciji je povzročil obsežnejše delo upravnih organov, tako da

(Nadaljevanje na 3. strani)

Izvršni svet naše občine je na 147. seji, ki je bila slavnostna, poročal o svojem štiriletnem delovanju in se kritično ozrl na prehojeno pot. Podporo kulturi je izrazil tudi tako, da je sejo organiziral v KD Španski borci. (Fotografija Borut Krajnc)

PO REFERENDUMIH

Po bitki je lahko biti general, bi lahko rekli po referendumih za ustanovitev novih občin. Toda zgodilo se je natančno tisto, kar so mnogi strokovnjaki (in tisti, ki so to postali ob dolgotrajnih razpravah v parlamentu) napovedovali, vendar jih zagreti strankarski agitatorji in poslanci v državnem zboru (žal, tudi večina ustavnih sodnikov) niso hoteli slišati. Le v slabi tretjini (v 111) na zborih občanov določenih referendumskih območij se je zadnje majske nedelje večina tistih, ki se jim je zdelo vredno priti na volišča, odločila podpreti zamisel o svoji novi občini.

Le v redkih primerih je šlo za odločno in razpoznavno večino. Večinoma so bili izidli tesni in je bilo odločilnih le nekaj odstotkov med ZA in PROTI, enako velja tudi za tista območja (teh je 118), kjer je bila večina proti ustanovitvi nove občine v ponujenih mejah. Za vse pa je bila značilna kilava udeležba – skupaj le nekaj več kot polovica vseh volilnih upravičencev. V nekaterih referendumskih območjih, zlasti v bolj mestnih, celo pod mejo petdesetih odstotkov. Ljubljana je v tem pogledu zabeležila rekord. Na volišča 1238. volilnega okrožja Ljubljana je prišlo le nekaj čez 80 tisoč odraslih prebivalcev, to je 38 odstotkov. Ljubljancem sledijo Mariborčani z le: 42 odstotki.

Tista o generalih po bitki – vsaj po odzivih sodeč – ne velja le za naše poslance. Analitiki – sem ne štejem zagriženih pisarjev pisem bralcev

v časopise, ki izrabijo sleherni dogodek, ki vsaj malo diši po politiki, za to, da rivalsko stranko polijejo s čim več gnojnice – so si bolj ali manj edini v oceni, da je sporočilo referendumov naslednje: reforma občin, kot ste si jo zamislili v državnem zboru je, čista polomija!

Razdrobljenost občin, v kakršno neizdelan koncept očitno vodi, omogoča uresničitev ustavne zamisli lokalne samouprave je torej protustavna. Odlok (o določitvi referendumskih območij) je le izvedbeni akt, njegove bistvene slabosti izvirajo iz neizdelanosti koncepta oziroma kriterijev v zakonu (o lokalni samoupravi), zato je treba ugotoviti tudi neustavnost take zakonske ureditve in zahtevati od zakonodajalca, da jo nemudoma uskladi z ustavo, tako da bi bilo kljub temu mogoče reformo izpeljati do konca leta. (Iz odklonilnega ločenega mnenja enega od devetih ustavnih sodnikov mag. Matevža Krivica o odločbi ustavnega sodišča.)

Stranke, razen nekaj izjem, seveda ne mislijo tako. Po (trenutnem) šoku, ki so ga povzročili izidi majskega referenduma, je takoj sledilo medsebojno obtoževanje, kdo vse je zadevo »za-

(Nadaljevanje na 2. strani)

VSEM BRALCEM IN OBČANOM ČESTITAMO K DNEVU DRŽAVNOSTI

PRESEDSTVO SKUPŠČINE, IZVRŠNI SVET, UREDNIŠTVO

SLOVENSKI PODEŽELSKI PRAZNIK

Janče postajajo kar nekakšno stalno prizorišče prireditve, na katerih različne interesne skupine predstavijo sebe in svoje programe, značilno zanje pa je veselo razpoloženje. Kar nekako samoumevno je, da se na Jančah nekaj dogaja.

To, kar so KS Besnica, Sekretariat za kmetijstvo občine Moste-Polje in Landart predstavili enajstega junija letos z naslovom »Slovenski podeželski praznik jagod«, pa ima gotovo več kot le krajevni ali občinski pomen. Praznik s tem imenom je namreč pokazal organizacijske sposobnosti CRPOV, bil pa je tudi primerno finančno podprt, to pa je osnova za resno in strokovno predstavitev celostnega razvoja podeželja in vasi. Projekt, katerega cilj je razvoj vasi, je na Jančah z razstavo jagod, domačih dobrot, domače obrti in lovstva pokazal kup zamisli, ki bodo tem vasem gotovo koristile.

Pokazala je zmožnost CRPOV, da spodbudi ljudi in jim pomaga pri predstavitvi svojega kraja z izdelki, ki so tu doma in so zanimivi za vsakogar. To bi lahko dalo zaslužek marsikomu, ki je ostal brez službe. Razstava je bila več kot dobro in strokovno pripravljena.

Jagode kot dodaten vir zaslužka bi morale dobiti stalno in zagotovljeno mesto na ljubljanskem trgu in to z imenom janske jagode kot znakom za kvaliteto. Tudi druge stvari, ki so jih ponudile kmečke žene in dekleta so lahko zadovoljile še tako razvjen okus. Človek kar ni vedel, kaj bi najprej vzel, saj je bilo vse dobro in lepo. Kdor je prišel na Janče, je lahko videl kmečko dušo, prelito v jagode, kmečke dobrote in pijačo vse pripravljeno z veliko okusa in lepote. Prireditelji, nadaljujte tako!

E. S.

Na slovenskem podeželskem prazniku jagod na Jančah so razglasili štiri vzorne jagodičarje. Med večjimi nasadi so vzorni jagodičarji: družina Vode iz Vinj 14, družina Hribar iz Vnajnarij 7 in družina Habič iz Javorja 7 ter družina Godec iz Volavelj 19 med malimi nasadi. Na tekmovanju v plezanju na mlaj je prvo mesto zasedel Rado Pleško iz Gabrja, v hoji s hoduljami je bil najboljši Jernej Parkel iz Jevnice, v košnji pa Alojz Sivič iz Gornje Velike. Na fotografiji: kosci so poleg hitrosti morali pokazati tudi dosti spretnosti. (Foto: Borut Krajnc)

PO REFERENDUMIH

(Nadaljevanje s 1. strani)

vozič. Še najdlje je šla stranka Janševih socialdemokratov – njeni poslanci, ki jih res ni veliko, so pa zato bolj glasni, so bili najbolj odločni zagovorniki zamisli, ki je tako neslavno propadla na referendumih – so nekateri stranke kar naravnost obtožili, da so zapeljale (zmanipulirale) ljudi, da so glasovali, kakor pač so! Zanimiva je tudi misel ustavnega »očeta« reforme lokalne samouprave. »Izjemni uspeh« je res zasluga spretnosti zagovornikov dosedanjega (boljševističnega) sistema, je v enem od osrednjih slovenskih časnikov zapisal dr. France Bučar, vendar glavnih zaslug za takšen upravni »by pass« nimajo tokrat le krščanski demokrati (?), ampak tudi vsa opozicija, ki ji nikoli ni uspelo priti do bistva stvari! Ker kritike javnosti niso pojenjale, so se domislili ustanoviti delovno skupino, ki naj najde izhod iz nastalega položaja.

Tudi če odmislimo, da ima takšna rešitev že dolgo brado (če nočeš rešiti problema, ustanovi komisijo), ima ta komisija kaj malo možnosti, saj v njej sedijo poslanci (in poslanke), ki so že do zdaj odločno vztrajali vsak na svoji strani. Kot kaže, (šibka) večina članov »Peršakove skupine« (po njenem vodji, demokratskem poslancu Tonetu Peršaku) rešitev nastale zagate vidi v tem, da bi »priznali« 111 z referendum določenih novih občin, tam, kjer je bil izid negativen, pa bi začasno pustili meje starih občin (kolikor je od njih še ostalo). To naj bi

omogočilo izvedbo občinskih volitev še letos, torej pred iztekom podaljšane mandata obstoječim občinskim skupščinam in njihovim izvršnim organom. Če natanko pomislimo, bi to utegnili biti prav tisto, kar je ustavno sodišče prepovedalo v svoji prvi razsodbi!

A od ugibanj se raje vrnimo k Ljubljani. Kot je znano, se je večina Ljubljancev (okrog 44 tisoč, to je 54 odstotkov) odločila obkrožiti PROTI, skoraj 10.000 manj pa ZA (43 odstotkov, za 3 odstotke pa je bilo oddanih neveljavnih glasovnic). Po teoriji »Peršakove delovne skupine« naj bi tu torej ostale »stare« meje petih ljubljanskih občin. Izjemi bi bili le dve občini: Rakitna in Šentjošt. Bolj natančno: na območju zdajšnjih ljubljanskih občin bi reforma lokalne samouprave prinesla tri nove občine. Že omenjeni dve, Rakitno in Šentjošt (le tam je bil namreč izid referenduma pozitiven) bi imeli skupaj nekaj čez 700 (odraslih) duš, tretja (Ljubljana) pa okrog 250.000! Lep rezultat več kot triletnih prizadevanj za nove občine po evropskih vzorcih! Na zborih občanov v krajevnih skupnostih (največkrat v režiji pešice navijačev enih ali drugih strank) spočete zamisli o svojih občinah so namreč na referendumih padle ena za drugo kot domine. In to celo v krajih, za katere se je mislilo, da jih ima popolnoma v rokah stranka, ki si je prizadevala za čimvečjo razdrobljenost Slovenije na veliko število majhnih občin (omenja jo tudi dr. Bučar): v Velikih Laščah (31 odstotkov ZA :64 PROTI), v Pol-

hovem gradu (34:61) ali v Vodica (33:65), na primer. Skozi, kot radi pravimo, niso prišle niti Medvode, torej kraj, kjer ne po strokovnih ne po političnih interesih ni bilo slišati nobenih nasprotovanj, nasprotno. Medvode so bile med tistimi kraji, ki so po resnih pripravah na novo občino prišli najdlje. Referendumski izid je bil sicer tesen, le 0,5 odstotka (kakšnih trideset glasov ZA) je manjkalo do potrebne polovice... Zamisel za edino novo občino na območju naše zdajšnje občine, to je Dol pri Ljubljani, po izidu referenduma sodeči, ni dobila prav veliko privrženec. Od 2475 v volilni imenik vpisanih glasovalcev jih je na volišča prišlo 1634, za novo občino pa jih je bilo le 467.

Kaj bo zdaj storil državni zbor, ki (vsaj uradno) čarovnikov nima? Ujel se je v past, ki so si jo parlamentarne stranke same nastavile. Seveda bi bilo najbolj pametno vse skupaj pozabiti in reformo – upoštevajoč grenke in drage izkušnje, saj je samo organizacija referenduma stala okrog 300 milijonov, koliko pa je stalo skoraj triletno pripravljanje reforme pa tako nihče ne zna izračunati – začeti znova. Toda kaj storiti z 111 izglasovanimi (po večini mini) občinami? Za zdaj je ni stranke, ki bi si upala ljudem v teh referendumskih območjih reči: vaša volja ne velja, vso stvar bomo čez čas – ko jo bomo na novo premislili – ponovili! Tako imata že omenjeni Rakitna in Šentjošt precej možnosti. Druga zanka je v belih lisah, ki pokrivajo več kot dve tretjini Slovenije, kjer so ljudje povedali, da niso za takšne občine, kot so bile predlagane, niso pa povedali, za kakšne so. Bodo parlamentarne stranke zmogle toliko kooperativnosti, da bodo z dobrim odmerkom zdrave pameti združile strokovne podlage za nove občine in meje zdajšnjih občin in tako oblikovale začasne občine v slogu »volk sit in koza cela«. Vsekakor bi to bilo blažilo, ne samo zaradi nekaj občin več ali manj – država je tako in tako že vzela več prejšnjih pristojnosti – temveč tudi zato, da bi se nam nehala rezati Evropa.

Hm

IZ PARLAMENTA...

Ko boste prebirali te vrstice, bo v državnem zboru potekala že 22. seja. Dnevni red ima »samo« 54 točk. Med njimi je tudi sprememba zakona o zavarovanju plači, spremembe in dopolnitve zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju, zakon o omejevanju uporabe tobačnih izdelkov, zakon o računskem sodišču, ... Pa o tem več prihodnjič.

Tokrat se bom pomudila pri nekaterih zakonih, ki smo jih sprejeli in obravnavali na prejšnjem zasedanju.

Najprej – **Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o gospodarskih družbah**. Tisti, ki imate kakšno firmo, verjetno dobro veste, da je bil rok za dokapitalizacijo 31. maj 1994. Ker pa so bili nekateri drugi (spremljajoči) zakoni sprejeti z dokajšnjo zamudo in ker še ni sprejet obrtni zakon, marsikdo svojega podjetja ni zmožal ali utegnil dokapitalizirati. 31. maj bi tako praznapravn pomenil ukinitvev oziroma propad takih firm. Najbolj pa bi bili prizadeti prav mali podjetniki in zasebniki oz. obrtniki. Da se kaj takega ne bi zgodilo, sva s kolegom Toneom Peršakom (tudi on je demokrat) vložila zakon, ki ga je parlament sprejel po hitrem postopku in ki rok za dokapitalizacijo podaljšuje do konca letošnjega leta – do 31. decembra 1994. Časa je torej nekoliko več – nikakor pa ne v izobilju – zato sva prepričana, da bo marsikdo podjetje, ki bi bilo sicer uničeno, lahko nadaljevalo svoje delo. In tako bo ohranjeno tudi marsikatero delovno mesto. Še en zanimiv zakon povezan s tem področjem smo obravnavali – **Zakon o spremembah sodne takse**. Tega pa nismo sprejeli. Vlada zakona namreč ni pripravila v skladu s sklepi državnega zbora. Glavni namen vlade je bil le strahovito dvigniti sodne takse (tudi za več tisoč odstotkov)! Tako bi podjetnik za minimalne spremembe pri dokumentaciji svojega podjetja moral odšteti kar par sto tisoč tolarjev. Poslanci smo tako pripravili zakon z veliko večino zavrnili in ga vrnili v prvo obravnavo. Glede na to, da gre zakon preden je sprejet skozi tri obravnave (če je hitri postopek se vse tri obravnave opravijo na isti seji), bodo sodne takse predvidoma do

jeseni ostale nespremenjene. In najverjetneje tudi ne bodo tako strahovito poskočile, saj je že kar nekaj predlogov za zmanjšanje nartovane skoka.

Pa še pri enem zakonu, ki smo ga napisali v poslanski skupini Demokratov Slovenije, bi se rada pomudila. Gre za odpis prispevkov za pokojninsko in invalidsko zavarovanje kmetom, ki jih doletijo naravne nesreče (suša, povodenj, zmrzal, ...). Po sedanjem zakonu se jim odpisani prispevki namreč štejejo za plačane, plačajo pa jih solidarnostno samo drugi zavarovanci (delavci) oziroma gre ta odpis na račun drugih upokojujencev. Po našem mnenju to ni sprejemljivo. Tisti namreč, ki te prispevke odpiše, naj jih tudi plača, ne pa da jih naprti drugim upokojujencem. V tem primeru je to država oz. proračun, saj Zavod za pokojninsko in invalidsko zavarovanje ni odgovoren za naravne nesreče. Zakon, ki sva ga napisala in ki je bil v prvi obravnavi sprejet, določa, da mora prispevke, ki jih država kmetom zaradi naravnih nesreč odpiše, država iz svoje blagajne Zavodu tudi plačati. Da to niso majhni denarji, potrjuje podatek, da bo za lansko leto kmetom odpisanih za več kot pol milijarde prispevkov. To je sicer prav, prav pa je tudi, da odpis Zavodu plača država, ne pa da državne obveznosti plačujejo drugi upokojujenci z že tako skromnimi pokojninami. Za kmete se torej ne bo nič spremenilo. V primeru naravnih nesreč jim bo država še vedno (po veljavnih merilih in na enak način) prispevke odpisala, a jih bo morala tudi sama plačati. Tofiko z minulega zasedanja, o temah s potekajočega pa prihodnjič.

Danica Simšič

● Asfalt tudi do Gradovelj

Gradovlje so majhen zaselek z nekaj hišami, ki so stisnjene med Savo, cesto in železnico, nekako na pol poti med Podgradom in Gostinco. Njihovim prebivalcem in vsem drugim uporabnikom te priročne makadamske bližnjice iz Dolskega in Laz do Zaloga se je to pomlad vsaj deloma izpolnila želja. Cesta je do Gradovelj dobila asfaltno prevleko. Vožnja po njej je zdaj normalna, sadno drevje, povrtnine in trava pa bodo v prihodnje brez prašnih oblog. Asfalta so veseli tudi številni nabiralci gob in borovnic v bogatih gozdovih Gostince. Veseli so ga tudi številni organizatorji piknikov, fantovščin in podobnih družabnih srečanj pri znamenitem Iletu, nekdanji Lenki.

Na posnetku je znana stara gostilna Pri Peclju, ob razpotju ceste iz Zaloga v Besnico in Laze. Slika je posneta z novega asfalta iz smeri Gradovelj.

Besedilo in f.: S. G.

KAM S CERTIFIKATOM?

Instrument, ki omogoča izvedbo brezplačne razdelitve družbenega premoženja, je lastninski certifikat. Certifikata ne moremo vnovčiti za denar, lahko ga le zamenjamo za delnice družbenih podjetij, ki se lastninijo, oziroma za delnice pooblaščenih investicijskih družb. Stanovanja, avta, izleta ali katerekoli druge dobrine za lastninskim certifikatom ni mogoče kupiti. Pisno obvestilo predsednika vlade o odprtju računa lastninskega certifikata ni vrednostni papir, je le navodilo o načinu uporabe certifikata.

Lastninski certifikat je vezan na imetnika in ni prenosljiv. Njegova vrednost je odvisna od naše starosti na dan 5. december 1992 in je zapisana na posebnem računu, ki ga je za potrebe lastninjenja odprla Služba družbenega knjigovodstva Slovenije.

Številka računa je enaka enotni matični številki občana (številka EMŠO, ki je zapisana na osebni izkaznici, potnem listu, voziščnem dovoljenju...). Vrednost lastninskega certifikata lahko izkoristimo do vključno 30. 6. 1995, po tem datumu bo morebitni preostanek sredstev na računu propadel. Certifikat svoje vrednosti ne izgublja z inflacijo, izgubil jo bo le, če ga ne bomo izkoristili do sredine prihodnjega leta ali če ga bomo vložili v slabo podjetje oziroma sklad.

MOŽNOSTI VLAGANJA LASTNINSKIH CERTIFIKATOV

Kot je bilo že zapisano, lahko svoje lastninske certifikate zamenjamo samo za delnice in sicer:

- za delnice podjetij, kjer smo ali smo bili zaposleni (interna razdelitev in deloma notranji odkup delnic)
- za delnice večjih slovenskih podjetij, ki se bodo odločila za javno prodajo delnic (npr. Lek, Krka, Lisca, Mercator, ...)
- za delnice pooblaščenih investicijskih družb.

Veliko Slovencev, med njimi predvsem kmetov, združnih delavcev, državnih uslužbencev ter članov njihovih družin nima možnosti, da bi svoje lastninske certifikate vložili v svoje sedanje ali nekdanje podjetje, lahko pa jih uporabijo za nakup delnic večjih slovenskih podjetij, ki bodo izvajala javno prodajo ali pa za nakup

delnic pooblaščenih investicijskih skladov.

Odločitev o nakupu delnic podjetij, ki se bodo odločila za javno prodajo, je za večino Slovencev strokovna in precej težavna odločitev, ker je pravo vrednost teh podjetij zelo težko oceniti. Spomnimo se samo podjetij, kot so Elan, Metalna, Riko in drugih, v katero smo se pred nekaj leti vsi verjeli in jim zaupali. Nihče zato ne ve, ali bodo danes uspešna podjetja čez nekaj let še vedno tako uspešna. Z nakupom njihovih delnic lahko sicer veliko pridobimo, lahko pa tudi precej izgubimo.

Za večino Slovencev, predvsem pa za kmete in zadržnike, bo zato najbolj razumna odločitev, da lastninski certifikat vložimo v delnice ene od pooblaščenih investicijskih družb. Te bodo s tako zbranimi lastninskimi certifikati kupovale delnice podjetij, ki se lastninijo. Na ta način bomo posredno postali lastniki večjega števila podjetij in verjetnost, da bi naša delnica propadla, bo zelo majhna. To je le ena od številnih prednosti, ki jih daje pooblaščen družba za upravljanje investicijskih skladov. Druge so še: stabilna donosnost njenih delnic, njihova večja likvidnost (možnost prodaje in nakupa delnic), strokovnost, sposobnost in izkušnost kadrov, ki bodo upravljali z naložbami, ter zagotovljen nadzor nad njenim delovanjem s strani finančnih oblasti.

● Pri Ipavcu

Znameniti cestni razcep v dolini Reke pri Ipavcu, kjer se od ceste Sostro-Lipoglav-Šmarje-Sap v levo odcepi cesta za vas Javor in naprej v Zgornjo Besnico. Cestni odsek od Reškega kovača do Ipavca je dal lani in še letos veliko dela, saj je bilo treba na nekaterih mestih regulirati potok Reko in povsem na novo močno utrditi cestišče. Zdaj je vse to urejeno. Asfalt je položen, končujejo tudi kamnito škarpo ob nestabilnem gozdnem uzdu. Reška dolina je zdaj še lepša.

Besedilo in f.: S. G.

AGROKOMBINATSKA 2, Lj.-Zalog – pri marketu SPAR
Tel.: 481-227 (v del. času) in 344-211 Non-stop

SHOCK

Video center

NAJBOLJE OPREMLJENA
VIDEOTEKA V LJUBLJANI
VAM NUDI:

- preko 2500 originalov (filmi, risanke)
- preko 1500 naslovov erotike
- pri izposoji 5 ali več kaset – 10 % popust
- tedenski paket (10 kaset – 7 dni za isto ceno)
- vsak petek 15–20 novih filmov
- prazne video in audio kasete
- presnemavanje erotike na vaše ali naše kasete (katalog dobite po pošti)
- cena izposoje od 90 do 130 tolarjev za kaseto!

DELOVNI ČAS: 10.30–13.00 in 16.00–21.00
sobota: 11.00–16.00

KVALITETNA PONUDBA – RAZUMNE CENE